

Освенъ свещеникъ, дѣдо Икономъ е ималъ и килийно училище у дома си;—по-вечето отъ старитѣ трѣвненци сж били негови ученици. Дѣдо попъ Иовчо е билъ съ широка инициатива и силна воля; той се е противопоставялъ на Владиката Неофита и е задържалъ три години поредъ гонения отъ вредъ П. Р. Славейковъ учителъ въ Трѣвна 1849—1852 г. Той прави опити и засажда първо лозе въ Трѣвна (1840), застава на инициативата да се съгради училище въ родното му село въ 1836. Отъ попъ Иовча е интересния летописъ и хронология на Българскитѣ царе, обнародванъ отъ П. Р. Славейкова въ Сборникъ на М. Н. П. Кн. II, III и IV.

Попъ Иовчо се е поминалъ на 23 мартъ 1855 г. и е изпратенъ най-тържественно отъ гражданитѣ и учищата се младежъ, като тленнитѣ му останки сж били пренесени изъ цѣль градъ.

18. Попъ Кръстю.

19. Попъ Генко.

20. Попъ Койчо Сакеларий.

21. Попъ Алексий Скевофилатъ — роденъ въ 1798 г. По време на възстанието въ 1876 г. бива заловенъ, вързанъ и откаранъ въ Търново, гдето го сждилъ воененъ сждъ, но оправданъ се върналъ. Ржкоположенъ въ 1835 г., 1 юний, поминалъ се на 30 ноемврий 1889 г. Синъ на Попъ Иванъ Тодоровъ.

22. Попъ Лечо — младия попъ Алекса.

23. Протопопъ х. Попъ Димо Икономъ — роденъ 1801 г., починалъ въ 1882 г.

24. Хартофилаксъ Попъ Кръстю.

25. Попъ Димо — младия,

26. Попъ Стоянъ — (стария).

27. Попъ Бѣлчо Попъ Стояновъ, роденъ въ 1803 г. ржкоположенъ въ 1831 год., като получилъ духовно име Духовникъ Иоаникий Иеромонахъ. До 1852 г. свещенодействувалъ въ черквата „Св. Архангелъ“, следъ която дата минава въ долнята черква „Св. Георги“. Къмъ 1856 г. бива назначенъ отъ Търновската Митрополия за „епитропъ“ — архиерейски намѣстникъ и всички разпоредби на Търновска-